

Ведуча. Добрий день! Дорогі діти, сьогодні ми поговоримо з вами про важливість дружби і товаришування у нашому житті. А розпочнемо ми наше свято з віршика (*діти повторюють за вчителем*)

Я всміхаюсь сонечку - здрастуй, золоте!

Я всміхаюсь квіточці - хай вона росте!

Я всміхаюсь дощику - лийся, мов з відра!

Друзям усміхаюся - зичу їм добра!

Тож поверніться і подаруйте посмішку своєму товаришеві чи подружці!

1-й учень

Добре, що на світі дружба є,
З другом легша будь-яка дорога,
З ним і світ яскравішим стає,
Друг — твоя підтримка й допомога.

2-й учень

Я люблю й шаную друзів всіх своїх
І не уявляю, як би жив без них!
Мої друзі вчаться у моєму класі,
їх не ображаю я у жоднім разі!

1-й учень

Коли неприємності й біди приходять,
То дружнє плече нам стає у пригоді.
Якщо ти спіткнувсь, розраховуй на друга,
Що миттю pomoже, подасть тобі руку.

2-й учень

З чим порівняти дружбу?
Напевно, що зі скарбом, що треба берегти нам, яким слід дорожити.
Коли не маєш друзів,
Нічого ти не вартий, без відданої дружби ніяк нам не прожити!

Ведуча. Існує в народі дуже багато прислів'їв та приказок про дружбу. І зараз ми з вами пограємо в гру «Доповни прислів'я».

ГРА

1-й учень

Це так чудово – в дружбі жити!
То незрівнянне почуття!
Нам треба вчитися дружити,
Бо добрий друг – на все життя.

2-й учень

Йому про все сказати можна
І сміх та сльози розділить.
За друзів, часом, нам тривожно,
Та як без друзів в світі жить?

Ведуча. А наші глядачі, напевне, знають багатьох персонажів казок та мультиків, яких поєднувала щира та міцна дружба. І зараз ми пограємо в гру, яка називається «Казкові друзі». Я буду називати вам головного героя з казки або мультфільма, а ви, дітки, маєте назвати його друга.

ГРА

У Буратіно була подружка... (*Мальвіна*).
Чебурашка теж мав друга, якого звали... (*Крокодил Гена*).
Сестриця Оленочка була дружна зі своїм... (*братиком Іванком*).
Лісові мешканці дружили з добрим лікарем... (Айболитом).
Голосистий Півник мав хороброго друга, якого звали... (Котик).
А Білосніжка дружила із... (*сімома гномами*).
У бурундучка Чіпа був друг... (бурундучок Дейл).
У kota Матроскіна був друг... (пес Шарик).
У Вінні-Пуха був маленький друг... (П'ятачок).

1-й учень

Вірний друг — це та людина,
Яка не кине у біді.
І як прийде лиха година,
Пізнаєш друга ти тоді.
Він захистить і допоможе,
Й не вимагатиме подяк.
І сонце вигляне погоже,
І сонечку зрадіє всяк.
А душу затишок обійме,
Бо поруч тебе — вірний друг.

2-й учень

Хворостинку одненьку зламає й дитина,
А от сто хворостинок до купи зв'яжи...
Не зламає їх навіть доросла людина.
Хоч і сильна та дужа, що тут не кажи.

1-й учень

З цього висновок дітям потрібно зробити,
І нести, ніби прапор, в своє майбуття.
Що у дружбі, у мирі усім треба жити.
З другом стане чарівним і гарним життя.

Ведуча. А зараз ми пропонуємо вам переглянути виставу лялькового театру «Друзі із біді визволять завжди»

ДРУЗІ ІЗ БІДИ ВИЗВОЛЯТЬ ЗАВЖДИ

Дійові особи:

Дід

Баба

два півники —

Петрусь і

Павлусь

Лисиця

Вовк

Зайчєня

Білочка

Мишка 1

Мишка 2

Селянська хата. Піч, лава. Дід і Баба сплять. Наперед вибігають два півники — Петрусь і Павлусь.

Петрусь (змахує крильми): Доброго ранку, Павлусю!

Павлусь (змахує теж): Доброго ранку й тобі, Петрусю!

Петрусь: Сьогодні я перший співатиму!

Павлусь (стрипує головою): Ні, я хочу першим співати!

Наскакують один на одного, лопочучи крильми.

Баба (встає): Ох і сварливі наші півники! Знову завелися й ранок якгодиться не привітали. Сором та й годі!

Півники (присоромлено): Кукуріку! (Веселіше). Кукуріку!!!

Дід (встає): Іду, іду, зараз насиплю вам зернят попоїсти.

Виносить корячок із зерном, сипле на землю. Півники підбігають, відтручують один одного.

Петрусь: Це мої зернятка!

Павлусь: Ні, мої!

Дід (сердячись): Бабусю, несила вже терпіти таких розбишак — щодня галасують, сваряться. Давай-но заріжемо одного та борщику смачного наваримо.

Баба: Шкода ж бо мені їх, діду. Та й кого б це з-поміж них вибрати? Нехай я подумаю, зажди трохи.

Петрусь (на вухо Павлусеві): Хутенько тікаймо звідси, бо комусь із нас таки випаде варитись у їхньому борщі.

Павлусь: Згода, тікаймо. Дай-но лишень зернят у вузлик насиплю.

Півники, скрадаючись похід хатою, швидко йдуть геть.

Лісова галявина. Лисиччинхатка. Лисичка прибирає, наспівуючи:

Лисичка: В хаті в мене чепурненько,
Чисто прибрано й гарненько.
В гості Вовка запрошу,
Біля печі посаджу.
Горщик каші в мене є,
Кислячком нехай зап'є.
А м'яся не вистачає —
Хай вже Вовчик вибачає.

До хатки підходять півники, стукають у двері.

Лисичка: Хто там? Заходьте, не замкнено.

Півники (заходять): Це ми, братики півники.

Петрусь: Я — Петрусь, а він — Павлусь.

Павлусь: Ми по лісу находилися, наші ніжки потомилися, зголодніли, та й переночувати нам ніде...

Лисиця (дуже люб'язно): Заходьте, заходьте, будь ласочка! Заходьте, любесенькі, зігрійтеся, ріднесенькі! (Підкидає дрівець у піч, ставить на стіл полумисок з пирогами). Їжте досхочу та лягайте спатоньки. (Задоволено потирає руки).

Півники (сідають на лаві): Дякуємо тобі, господинечко! Так спати хочеться — віченьки злипаються... (Засинають тут же на лаві).

Лисиця (радісно метушиться): Зараз Вовчика гукну, нагодую й напою. Та й гарні ж півники! Товстенькі! (Вибігає).

Петрусь (сполохано прокидається): Павлусю, ти чув? Це ж Лисичка! Знову нам тікати треба!

Павлусь (похапцем зістрибує з лави): Ой, так! Від Лисички треба тікати!

Півники тікають. Заходять Вовк і Лисиця. Здивовано роззираються.

Вовк (сердито): Ти що, кумасю, мене обдурила? Зі мною не жартуй, коли хочеш, щоб я з тобою дружив!

Лисиця (запопадливо): Та ні-бо, Вовчику, були тут півники, справді були! Онде їхні сліди — по них і знайдемо втікачів.

Лисиця і Вовк ідуть углиб лісу. На галявину виходять зайчик та білочка

Зайчик: Ми малі звірята, друзів маємо багато.

А від Вовка і Лисиці нам ховатися годиться.

Білочка: Поспішаємо завзято ми до Мишкиної хати.

Мишки нас добре знають, з нами в хованки пограють.

З-за кущів обережно виходять півники. Побачивши зайченят, злякано зупиняються.

Півники: Ой, ви хто такі?

Зайчик: Ми звірята з лісу, а ви хто такі й звідкіля?

Петрусь: Ми півники з села. Про зайців нам бабуся казала, що вони не злі, м'яса не їдять.

Зайчик: То чого ж ви такі перелякані?

Павлусь: Та ж за нами Лисиця і Вовк женуться, хочуть нас з'їсти!

Білочка: Ой, ми теж боїмося Лисиці й Вовчиська!

Зайчик: Але ж не годиться гостей у біді полишати.

Білочка: Давай Мишок гукнемо — може, вони нам допоможуть.

Зайчик: Мишки, агов! Мишки!

Пританцьовуючи під музику, вибігають дві мишки.

Мишка 1: Ви чого нас гукали?

Мишка 2: Погуляти нас звали?

Мишка 1: То давайте рахувати, кому першому шукати.

Мишка 2: А це хто з вами?

Зайчик: Це півники, вони від Лисиці та Вовка тікають, у нас порятунку шукають.

Мишки, побравшись за руки, танцюють, співаючи:

Мишка 1: Ми мишки-сестрички, сіренькі, невеличкі,
Нас у лісочку знають, і всі нас поважають.

Мишка 2: Бо ми хоч і маленькі, та добрі й розумненькі.
Простору хатку маємо, у норі вас заховаємо.

В кутку галявини з'являються Лисиця й Вовк.

Мишка 1: Нумо, друзі, ховаймося швидко! Онде вже йдуть Лисиця й Вовчище!

Ховаються разом з півниками у норі, а зайченята тікають.

Вовк: Е, довго вони в норі не висидять! Ми їх тут почекаємо.

Лисиця: Давай перехитруємо їх. Заховаймося за тим кущиком, то, може, вони й визирнуть із нори. (*Ховаються*).

Півники (*визирають*): Вже немає ні Вовка, ні Лисиці!

Вовк і Лисиця вибігають з-за кущів, кидаються до півників.

Вовк: Лови!

Лисиця: Тримай!

Півники: Рятуйте! Лихо нам!

З'являється Дід з рушницею в руках, стріляє вгору, лякає хижаків. Ті зникають у кущах.

Дід: Ходіть до мене, бідолашні. Ходіть до мене, мої любі! Бабуся всі очі виплакала за вами.

Петрусь: А борщу з м'ясцем уже не хочеться?

Павлусь: Нам без вас у лісі гірко. Ми додому хочемо.

Дід: Підемо, підемо зараз додому. Тільки ж ви більше не сваріться, живіть дружно, мирно.

Півники (співають):

Мишки, зайчата,
Ми йдемо до хати,
Там бабуся наша
Нас чекає й плаче.

Виходять звірята

Мишка 1: Ми вас проведемо, з лісу дорогу покажемо.

Зайчик: А поки Лисиця з Вовком далеко, у нас радість і свято!

Мишка2: Якщо друзів маєш,
То біду здолаєш.

Друзі із біди
Визволять завжди.

Півники: Той щасливий дуже,

Хто зустріне друзів.

Друзі із біди
Визволять завжди.

Білочка: Хай на всьому світі

Знають звірі й діти:

Друзі із біди
Визволять завжди.

ПІСНЯ

Ведуча. Ну а зараз давайте всі разом визначимо якою повинна бути людина, щоб з нею хотіли дружити. Я пропоную вам з перших літер слова «дружба» скласти риси такої людини.

Якими ви повинні бути, щоб з вами хотіли дружити?

Д - добрий, дбайливий

Р – розумний, радісний

У - уважний

Ж - життєрадісний

Б - бадьорий

А – акуратний, активний

А тепер усі разом зробимо висновок з усього сказаного і складемо вірш про дружбу. Останнє слово кожного другого рядочка ви будете добирати самі в риму.

Щоб могли ми гарно жити,
Треба вчитися... (дружити).
А не кидатись словами,
Щоб не стати ... (ворогами).
І запам'ятай собі —
З другом легше у... (журбі).
Друг нас виручити може,
У біді він ... (допоможе).
А як пісня, жарт чи сміх —
Радість ділиться на... (всіх).
Друг нас може захистити

Може з класом ... (помирити).
Друг не стане кепкувати
І на людях нас... (повчати).
А як сварять всі навкруг
— Йде на захист справжній... (друг).
І ніколи не забудь!
Й ти для друга — вірним... (будь)!
Й ще одне запам'ятай:
Друзів ти... (не забувай)!
Знай, моя дитино мила,
Д р у ж б а – це велика... (сила)